

чанитѣ още отъ предишнитѣ султани¹⁾. Затова търговцитѣ молили управлението на републиката да направи нужнитѣ постѣпки предъ Портата. Следъ това русенскитѣ търговци дали редица съобщения въ връзка съ тѣхната търговия въ града съ кожи²⁾.

Отъ цѣлата тази кореспонденция на русенската колония отъ 1674—76 г. се разбира голѣмото значение, което добилъ града Русе както за дубровнишката търговия, тъй и за тази въ българскитѣ земи. Русе е станалъ централно тържище на цѣла северна България. Този градъ билъ вече въ непосредствени търговски връзки отъ една страна съ Баба-дагъ и Добруджа, отъ друга съ Видинъ и отъ трета — съ София. Русенскитѣ търговци сигурно сж товарили стокитѣ за износъ на голѣми лодки, които отправяли отъ Видинъ до устието на Дунава. Тѣхнитѣ кириджии отивали на югъ направо за София, посредствомъ който градъ тѣ били въ контактъ и съ Дубровникъ. Макаръ не много често, обаче редовно по нѣколко пѣти презъ лѣтния сезонъ русенскитѣ дубровчани поддържали връзки съ отечеството си и презъ Варна. Както ще се види малко по-доле тѣхни търговци изнасяли презъ Варна и Цариградъ стоки за Дубровникъ.

Отъ 1680 г. е запазена обширна кореспонденция между Русе, Цариградъ и Дубровникъ относно разрешението на голѣми спорове и различия, възникнали между търговцитѣ. Томазъ Газиводичъ натоварилъ кожи на ладии по Дунава, безъ знанието и съгласието на Вице Ивановичъ и затова билъ затворенъ съ помощта на турскитѣ сждилища³⁾.

Случката станала известна на софийскитѣ турски власти и на цариградскитѣ посланици. Последнитѣ разпоредили до колонията никой никому да не дава стоки, докато двамата се не спогодятъ. Презъ следващия месецъ мартъ трима търговци въ Русе засвидетелствуватъ, че Тома Газиводичъ извадилъ кожитѣ отъ мазето си и съ помощта на турския сждъ и на кадията взелъ платоветѣ, които оставилъ при Паскалъ ди Джиовани, като пълномощникъ на Лука Рафа и Павелъ ди Гоце и се наплатилъ, безъ да знае колонията кому и какъ⁴⁾.

Въ отговоръ на тѣзи съобщения ректорътъ и съветниците на Дубровникъ издали на 11 априлъ заповѣдъ до колонията въ Русе да се събератъ всички стоки, които сж собственостъ на това съдружие, да ги секвестриратъ и изпратятъ въ Дубровникъ⁵⁾. Ако между стокитѣ има платове, или други такива, които не могатъ да се продадатъ въ

¹⁾ „Biusci nam doscli chgnige is Vidina od cramara i nascieh mlagieh caco im Begh Vidinschi cinî sapriccize i nedaim tovarit cosca nego pretengia peschesce i dastavi novi sachon scto nie doslese davallo istoie suprotiva privilegiam coiesu dopustene od cestitoga Zara . . .“ Della Collona, li 20 del Giugno 1676 Russi. fasc. 51. № 1914.

²⁾ п. т.

³⁾ „Posla Tomas Gasivodich put Soffie Andriu Carusovichia po crediture gnirove sciughielle paka pocce tovariti kosce u laghiu na Dunavu, koi videchi Vize Ivanovich die tovari kosce bes gniegova cosensa satvoriga po sudu Turskomu sa dugh . . .“ Писмо отъ 19. II. 1680. fasc. 53. № 1935.

⁴⁾ „Adi 26 Marzo 1680. Russi. Подписали сж Gioani Findella, Michel Angelo Trifoni, Marino Radegli“ fasc. 53. № 1935.

⁵⁾ Sovomse nareghivie da imate scupitti svecolike robbe, diegodimu dragose nahode koiesu od cunpanie Vize Ivanovichia i Tomasa Gasivodichia, i uputite onamo pod sequestrom, . . .“ п. т.